I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

Religionsfrihet kontra heligt krig

I historiskt perspektiv ter sig religionen som sådan grymmare och mer bloddrypande än någon modern triller, och det har inte blivit bättre ens i vårt "civiliserade" tidevarv.

Gud skapade universum och gjorde människan till Sin avbild på jorden. Och så älskade Gud världen att Han sedan tidens begynnelse sänt etthundratjugofyratusen profeter och sändebud fördelade på varje folk och varje tidsålder, för att vägleda människorna och sprida budskapet om fred.

Under gudomlig vägledning beskrev profeterna sin Herre och Hans budskap på ett så kärleksfullt och övertygande sätt att många människor kom till tro. Den nya tron uppfyllde deras hjärtan och de lämnade sina gamla sedvänjor för att följa den nya läran.

Av sin omgivning stämplades dessa nya troende som hädare och förrädare, och de utsattes för förföljelser med mord, tortyr och skräckvälde. Hur fick inte t ex Abraham, Moses och alla andra profeter och deras folk lida för sin tro?

Men man kan inte betvinga en tro med våld. De första kristna övergav inte sin tro ens när de slängdes till vilda djur för att slitas i stycken. Inte kan väl en människa återomvändas till en religion, som hon en gång, av egen övertygelse, slutat tro på? Inte kan väl en människa med våld tvingas överge en stor och överväldigande sanning, som helt tagit hennes hjärta i besittning? Hennes kropp kan man kanske fängsla, binda och tvinga till underkastelse – men tanken flyger fri, och den flyger dit den vill!

Visst har blodutgjutelse skett för att utvidga landsgränser, som hämnd, för att skaffa föda, för att rädda sin heder och av tusen andra orsaker, men att strida för Guds heliga sak har en ädel klang av hjältedåd, och religionen blev den perfekta täckmanteln och förevändningen för allt från häxbål och inkvisition till korståg samt för korrumperade hycklare med ett obegränsat maktbegär. Allt från tortyr och massmord till krig och förtryck blir för dem rumsrent och rent av en hederssak bara det målas ytligt med litet religiös fernissa. Och fler illdåd kom så att utföras i religionens namn, än av något annat skäl.

Detta kan emellertid inte religionen lastas för. Gud sände inte religionen för detta ändamål, och religionen själv bär inte skulden, utan den utnyttjas samvetslöst som täckmantel för olika brott mot mänskligheten! Gud är kärleken! Gud är Barmhärtighetens Källa och ursprung, och Han tillåter inte något religiöst förtryck! Lika litet kan Guds profeter, vilka sänds till vår vägledning, acceptera tvång eller våldshandlingar för religionens skull, ty det skulle ju ha reducerat deras egen livsuppgift till rent nonsens. Man måste skilja mellan offer och gärningsmän, och profeterna och deras efterföljare är och förblir de offer som utsätts för andras illgärningar.

Det finns inte en enda känd helig skrift som tillåter andligt förtryck och religiösa våldsdåd – ändå har fler människor dödats och förföljts under religionens täckmantel, än av någon annan orsak. Och om oärliga människor tolkar om och ändrar texten i någon helig bok, så att den bättre tjänar deras egna syften, kan man knappast klandra boken som sådan. Och det överstiger allt förstånd att någon som omvänds till en annan tro, skulle kunna förföljas och torteras i religionens namn – detta tillåter inte Gud!

Våldsmetoder, hot och utpressning för att undertrycka religionsfriheten förkastas med eftertryck i Qur'anen, Guds sista och slutgiltiga vägledning till människorna:

"Och vem är mer orättfärdig än den, som förbjuder att Allahs namn lovprisas i Hans tempel och försöker ödelägga dem?" (2:115)

Qur'anen förklarar också att även om andra skulle tillgripa sådana metoder gentemot muslimer, får sanna troende aldrig någonsin göra detsamma! Fysiskt eller psykiskt våld får aldrig någonsin användas för att predika Gud namn och religion:

"Och säg: (Det är) sanningen från din Herre, låt därför den tro, som vill det, och låt den låta bli att tro, som hellre vill det". (18:39)

En djup och äkta tro är en gåva från Gud till den som kan ta emot den, och inte något som plötsligt springer fram hos den som står med kniven mot strupen!

Vår religion är Islam – och Islam betyder fred! Fred kan aldrig leda till krig! Men det finns religösa ledare, som inte ens har en djup tro själva, som inte äger eller förmår känna varken äkta medkänsla, medlidande eller barmhärtighet. Det finns vissa religösa ledare, som är lika giriga efter makt och ryktbarhet som vilken politiker som helst. Och varje sann muslim slår ned ögonen och böjer sitt huvud i skam och förtvivlan över de religiösa ledare

Forts från sid 33

som i vår tid talar sig hesa för våld och hämnd i Guds och den Helige Profetens (Allahs frid och välsignelser vare med honom) namn, och kallar sina egna hämndaktioner och politiska finter för "heligt krig" (Djihad).

Det helig kriget, Djihad, kan aldrig någonsin vara ett angrepp, utan Djihad är en ren försvarsåtgärd, vars enda syfte är att trygga religionsfriheten!

"Tillstånd (att gripa till vapen) har givits till dem mot vilka krig förs, på grund av att de har förfördelats... de som orättfärdigt drivits ut ur sina hem, bara för att de sade: Allah är vår Herre. Och om Allah icke hade drivit tillbaka vissa människor med hjälp av andra, skulle kloster och kyrkor och synagogor och moskéer, i vilka Allahs namn ihågkoms ofta, förvisso ha blivit förstörda". (22:40—41)

Inte ens om en angripare anfaller och invaderar ett land, men låter invånarna utöva sin religion som tidigare, kan striderna kallas Djihad. Det är ett krig helt visst, men det har ingenting med Djihad att göra.

Islam tillåter varje människa att själv välja vilken religion hon vill tillhöra:

"Det finns inget tvång i religionen". (2:257)
"(Beträffande er själva), dyrka vad ni vill..." (39:16).
"Säg: O människa, (nu) har sanningen kommit till er från er Herre. Så den som följer vägledningen, följer den bara till gagn för sin egen själ, och den som irrar vilse, förirrar sig bara mot den. Och jag är icke en vakthållare över er". (10:109).

Gud hjälpe oss mot de inskränkta hycklare, som i uppblåst övertygelse om sin egen förträfflighet vågar sätta sina egna intressen högre än Guds, och som missbrukar Hans heliga Namn för att främja sina egna syften!

Exempel på religionsförföljelser mot Ahmadi-muslimer i Pakistan under 1989:

- 19 moskéer tvångs-stängdes.
- 9 moskéer förstördes och jämnades med marken.
- 18 moskéer brändes ner.
- 25 ahmadier mördades efter lemlästnig av gatumobb.
- 19 fall av gravskändnig mot Ahmadiernas gravar.
- 151 stämningar mot personer som kallat sig "muslim".
- 599 stämningar mot personer som burit armbindlar med trosbekännelsen "Det finns ingen Gud utom Allah. Muhammad är Allahs utsände".
- 364 stämningar för att trosbekännelsen varit skriven på en skylt på moské-väggen.
- 178 stämningar mot personer för att de förrättat den traditionella bönen.
- 226 stämningar för utdelandet av religiös litteratur.
- 48 stämningar för att ha använt islamiska fraser, t ex "assalamu aleikum" (fred vare med dig).
- 118 fall där trosbekännelsen knackades bort eller målades över i olika moskéer.

Etc, etc, etc

I så gott som samtliga fall har lokal polis varit närvarande, ibland som passiva åskådare, men lika ofta har de gjort gemensam sak med mobben.